

[Lundberg.]

og svækker deres Dispositioner, at man ikke har en fast Ordning paa længere Frist, at der stadig er Rum for dette, at om nogen Tid vil Kronen sikkert gaa ned, og som Følge deraf maa vi holde op med at købe mere hjem end absolut strengt nødvendigt. Det sker i mangfoldige Tilfælde i Dag ude i Erhvervslivet, at Omsætning, Handel og Produktion hemmes og standses, fordi man synes at befinde sig i en Usikkerhed, som gør, at man maa holde sig tilbage. Jeg vil ligeledes haabe, at man vil frafalde det Krav om en almindelig Kronenedskæring, altsaa en yderligere Sænkning, thi det er som bekendt ikke saaledes, at vi ikke har faaet Kronenedskæring — vist til ca. 70, jeg husker det ikke bestemt lige i Øjeblikket, men det er i hvert Fald deromkring. Jeg skal ikke udtale mig om, paa hvilket Niveau Kronen skal stabiliseres, naar Sterling en Gang er stabiliseret og Ottawa-Konferencen tilendebragt, saaledes at Forholdene gør det muligt at stabilisere. Det forekommer mig ogsaa, at der er Tid nok til at overveje dette Spørgsmaal. De fleste vil vel mene, at Pari naar vi ikke for anden Gang, men det forekommer mig, at man ikke paa Forhaand bør slaa noget fast, men at man indtil videre, saaledes som de sagkyndige udtrykkeligt hævder det, som en Forudsætning for at holde en stabil Krone bliver i Sterling-området og tager de fornødne midlertidige — lad os kalde dem ubehagelige — Foranstaltninger med. Her maa jeg desværre erkende, hvad alle Medlemmer ogsaa kan have erkyndiget sig om i den Beretning, der er tilstillet Rigsdagens Medlemmer, at Landbrugsraadet ikke længere staar paa det Standpunkt, som jeg før nævnte, idet Landbrugsraadet nu under 21. April siger:

„Landbrugsraadet udtalte i Efteraaret, at danske Landbrugsinteresser krævede, at Maalet for Danmarks økonomiske Politik under de herskende meget vanskelige Forhold var, at Kronen i nogen Maade fulgte Sterling.

Det staar imidlertid nu Landbrugsraadet klart, at det vil være umuligt at følge Sterlingkursen, da Danmarks almindelige økonomiske Politik ikke ligesom Englands muliggør en forsvarlig, samfundsmæssig Økonomi.“

Jeg skal ikke komme ind paa Tendensen i eller Meningen med de sidste Ord, men nøjes med at fastslaa, at Landbrugsraadet nu tilsidesætter de Betragtninger, som det selv regnede for lige ud ad Landevejen for faa Uger siden, idet det siger, at nu maa man

gøre sig klart, at Sterlingkursen ikke kan følges.

Foruden at henvise til alle de sagkyndige Betragtninger, som er gjort gældende angaaende Risikoen ved at forlade Sterlingen og Landbrugsraadets egen tidligere Mening om Faren herved, dets egen Fastslaaen af, at det er i Landbrugets mest vitale Interesse, at Sterlingkursen følges, vil jeg gerne have Lov til med den højtærede Formands Tilladelse at citere et Par Linier af de Udtalelser, som blev fremsat af Føreren for den engelske Delegation, som Tolvmandsforeningerne for nylig havde inviteret til Danmark — de er nogenlunde enslydende i de forskellige Blade, jeg har tilfældigvis „Jyllandsposten“ ved Haanden. Føreren, den tidligere Koloniminister, siger:

„Det hidtil gældende internationale Handelssystem er brudt sammen. Landene udskiller sig i Grupper med gensidig Præference indenfor de enkelte Grupper. I den britiske Gruppe kommer først og fremmest Dominions. Vi har Pligt til først at tænke paa vore Landsmænd, som drog ud og udvidede det britiske Riges Omraade. Ottawa-Konferencen skal fastlægge Rammerne for et Samarbejde mellem alle britiske Folk.

Det vilde ikke være fair, om jeg undlod at sige det rent ud: Ottawa-Konferencens Udfald vil komme til at angaa Deres Eksport. Det vilde være urigtigt, om jeg forsøgte at stikke noget under Stolen her. Storbritannien har først og fremmest Pligt til at tænke paa det britiske Verdensrige. Paa den anden Side ønsker vi ikke at rejse nogen kinesisk Mur udenom det britiske Rige. Vi vil fortsætte vor Samhandel med Omverdenen i videst muligt Omfang. To Faktorer er her afgørende: Toldtarifferne og Valutaspørgsmaalet. Danmark har valgt at følge Sterling-Gruppen i Lighed med de andre nordiske Lande, og det er i denne Gruppens Deltageres Interesse at handle med hinanden og holde sammen. Holder Danmark sig vedblivende til Sterling-Gruppen, er der stadig et stærkt Bindeled i Handelen mellem England og Danmark.“

Det forekommer mig, at disse Ord er saa afgørende i Tydelighed, at de egentlig ikke trænger til nogen Kommentar, de viser, at vi absolut er tjent med for Landbrugets egen Skyld at afvente Ottawa-Konferencen og indtil den Tid forblive i Sterling-området, og vel at mærke da benytte de Midler og de Foranstaltninger, som de sag-